

Iskustvo bratstva

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Na našem putu kateheza o obitelji, nakon razmišljanja o ulozi majke, oca, djece, danas su na redu braća. "Brat" i "sestra" su riječi koje kršćanstvo jako voli. I, zahvaljujući obiteljskom iskustvu, to su riječi koje sve kulture i sva razdoblja razumiju.

Bratska veza ima posebno mjesto u povijesti Božjeg naroda, koji prima svoju objavu u živom ljudskom iskustvu. Psalmist pjeva o ljepoti bratske veze: "Gle, kako je dobro i kako je milo kao braća zajedno živjeti" (Ps 132, 1). I to je istina, bratstvo je nešto lijepo! Isus Krist je priveo svojoj punini također to ljudsko iskustvo bratstva i sestrinstva, unijevši ga u trinitarnu ljubav i osnaživši ga tako da može nadići rodbinske veze i svaki zid otuđenosti.

Znamo da kada se bratski odnos uništi, kada se razori odnos među braćom, utire se put bolnom iskustvu sukoba, izdaje, mržnje. Biblijsko izvješće o Kajinu i Abelu predstavlja primjer toga negativnog ishoda. Nakon Abelova ubojstva, Bog pita Kajina: "Gdje ti je brat Abel?" (Post 4, 9a). To pitanje nastavlja ponavljati u svakom naraštaju. I nažalost, u svakom naraštaju, ne prestaje se ponavljati dramatični Kajinov odgovor: "Zar sam ja čuvar brata svoga?" (Post 4, 9b). Raskid veze između braće je nešto ružno i loše za čovječanstvo. Također u obitelji, koliko se samo braće svađa zbog sitnica, ili zbog nasljedstva, pa onda više ne pričaju jedni s drugima, jedni druge više čak ni ne pozdravljaju. To je loše! Bratstvo je nešto veliko, kada se pomisli da su sva braća bila u istoj majčinoj utrobi devet mjeseci, potječu od iste mame! Bratstvo se ne može raskinuti.

Razmislimo malo: svi poznajemo obitelji u kojima postoje podjele među braćom, koja su se posvađala; molimo Gospodina za te obitelji - možda u našoj obitelji ima nekih slučajeva – da se ponovno braća ujedine, da se ponovno uspostavi obiteljsko jedinstvo. Bratstvo se ne smije raskinuti i kada se raskine dogodi ono što se dogodilo s Kajinom i Abelom. Kad Gospodin pita Kajina gdje mu je brat, on odgovara: "Ali, ja ne znam, nije me briga za mog brata". To je loše, to je vrlo, vrlo bolno čuti. U svojim molitvama uvijek molimo za braću, koja su podijeljena.

Veza bratstva koja se uspostavlja u obitelji među djecom, ako se događa u ozračju odgoja za otvorenost prema drugima, je velika škola slobode i mira. U obitelji se djeca uče ljudskom suživotu, kako zajedno živjeti u društvu. Možda toga nismo uvijek svjesni, ali upravo je obitelj ta koja uvodi bratstvo na svijetu! Polazeći od tog prvog iskustva bratstva, jačanog privrženošću i obiteljskim odgojem, stil bratstva se širi kao obećanje na čitavo društvo i na odnose među narodima.

Blagoslov kojega Bog, u Isusu Kristu, izlijeva na tu vezu bratstva on širi na nezamisliv

način, i time omogućuje da ta veza nadiđe sve razlike u naciji, jeziku, kulturi, pa čak i vjeroispovijesti.

Zamislite samo što postaje veza među ljudima, čak i međusobno vrlo različitima, kada jedno drugom mogu reći: "Ovaj mi je upravo poput brata, ova mi je poput sestre"! I to lijepo! Povijest je, uostalom, u dovoljnoj mjeri pokazala da također sloboda i jednakost, bez bratstva, mogu biti ispunjeni individualizmom i konformizmom, pa i osobnim interesom.

Bratstvo u obitelji blista pogotovo kad vidimo brigu, strpljivost, ljubav i privrženost kojom se obasipa mlađeg brata ili sestru koji su slabiji, bolesni ili hendikepirani. Veoma je mnogo braće i sestara koji to čine, u cijelom svijetu, i možda ne cijenimo dovoljno njihovu velikodušnost. I kada je u obitelji mnogo djece - danas sam pozdravio obitelj s devetero djece: najstariji, ili najstarija, pomaže ocu, majci, u brizi oko manje djece. I baš je to lijepo, pomagati braći.

Imati brata, sestru koji te voli je snažno, neprocjenjivo, nezamjenjivo iskustvo. Isto se to događa u kršćanskom bratstvu.

Najmanjima, najslabijima, najsiromašnijima treba pristupati s nježnošću: oni imaju "pravo" obuzeti nam dušu i srce. Da, oni su naša braća i moramo ih voljeti i postupati s njima kao takvima. Kada se to dogodi, kada su siromašni kao članovi obitelji, samo naše kršćansko bratstvo ponovno oživi. Kršćani izlaze ususret siromašnima i slabima ne iz poslušnosti nekom ideološkom programu, već zato što nam riječ i primjer Gospodina govore da smo svi braća. To je načelo Božje ljubavi i svake pravde među ljudima. Predlažem vam jedno: prije završetka – preostalo mi je još nekoliko redaka - u tišini svaki od nas, sjetimo se naše braće, naših sestara i u tišini se od srca pomolimo za njih. Trenutak tišine. Evo ovom svojom molitvom smo ih sve, braću i sestre, s mislima, srcem, doveli ovdje na trg da prime blagoslov.

Danas je više nego ikada potrebno vratiti bratstvo u srce našeg tehnokratskog i birokratskog društva: tada će i sloboda i jednakost dobiti svoju pravu intonaciju. Stoga, ne lišavajmo olako naše obitelji, zbog podložnosti ili zbog straha, ljepote šireg bratskog iskustva bratinstva i sestrinstva. I ne gubimo svoje povjerenje u širinu horizonta kojeg vjera može izvući iz tog iskustva, osvijetljenog Božjim blagoslovom.

Apel Svetog Oca

Želim ponovno pozvati na molitvu za našu braću Egipćane koji su prije tri dana ubijeni u Libiji samo zbog toga što su kršćani. Neka ih Gospodin primi u svoj dom i udijeli utjehu njihovim obiteljima i njihovim zajednicama.

Molimo i za mir na Bliskom istoku i u Sjevernoj Africi, sjetimo se svih umrlih, ranjenih i izbjeglica. Neka međunarodna zajednica uzmogne naći mirovna rješenja na teško stanje u Libiji.